

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 14. april 2016
(OR. en)

7961/16

**Interinstitutionel sag:
2016/0109 (NLE)**

**FISC 55
ECOFIN 293
AELE 25
MC 2**

FORSLAG

fra:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	13. april 2016
til:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2016) 201 final
Vedr.:	Forslag til RÅDETS AFGØRELSE om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af ændringsprotokollen til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Monaco om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF

Hermed følger til delegationerne dokument - COM(2016) 201 final.

Bilag: COM(2016) 201 final

Bruxelles, den 13.4.2016
COM(2016) 201 final

2016/0109 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af ændringsprotokollen til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Monaco om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Efter vedtagelsen af Rådets direktiv 2003/48/EF (rentebeskatningsdirektivet) og for at sikre lige vilkår for de økonomiske aktører har EU undertegnet aftaler med Schweiz, Andorra, Liechtenstein, Monaco og San Marino om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastsat i nævnte direktiv. Medlemsstaterne har også undertegnet aftaler med de territorier, der henhører under Det Forenede Kongerige og Nederlandene.

På det seneste har man også på internationalt plan anerkendt betydningen af automatisk udveksling af oplysninger som et middel til at bekæmpe grænseoverskridende skattesvig og skatteunddragelse ved at sikre fuld gennemsigtighed og samarbejde mellem skatteforvaltningerne i hele verden. Organisation for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) har af G20 fået mandat til at udvikle en fælles global standard for automatisk udveksling af oplysninger om finansielle konti (i det følgende benævnt "global standard"). Denne standard blev offentliggjort af OECD-Rådet i juli 2014.

Efter vedtagelsen af et forslag til opdatering af rentebeskatningsdirektivet vedtog Kommissionen den 17. juni 2011 en henstilling med henblik på et mandat til at indlede forhandlinger med Schweiz, Liechtenstein, Andorra, Monaco og San Marino for at opgradere EU's aftaler med disse lande i overensstemmelse med den internationale udvikling og sikre, at disse lande fortsat anvender foranstaltninger, der svarer til dem, der anvendes i EU. Den 14. maj 2013 blev der i Rådet opnået enighed om forhandlingsmandatet, i og med at det blev konkluderet, at forhandlingerne bør bringes i overensstemmelse med den seneste udvikling på globalt plan, hvor det er blevet besluttet at fremme automatisk udveksling af oplysninger som en international standard.

Kommissionen påpegede i sin meddelelse af 6. december 2012 om en handlingsplan til styrkelse af bekæmpelsen af skattesvig og skatteunddragelse, at det var nødvendigt på det kraftigste at fremme automatisk udveksling af oplysninger som fremtidens europæiske og internationale standard for gennemsigtighed og udveksling af oplysninger på skatteområdet.

På grundlag af et forslag fra Kommissionen i juni 2013 vedtog Rådet den 9. december 2014 direktiv 2014/107/EU om ændring af direktiv 2011/16/EU, som indebærer, at obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger mellem skattemyndighederne i EU udvides til at omfatte en fuldstændig vifte af finansielle produkter i overensstemmelse med den globale standard. Med ændringen sikres der en sammenhængende, konsekvent og generel tilgang i hele EU til automatisk udveksling af oplysninger om finansielle konti i det indre marked.

Da direktiv 2014/107/EU generelt har et bredere anvendelsesområde end direktiv 2003/48/EF og fastsætter, at direktiv 2014/107/EU i tilfælde af overlapning har forrang, vedtog Rådet den 10. november 2015 på grundlag af et forslag fra Kommissionen af 18. marts 2015 direktiv (EU) 2015/2060 om ophævelse af direktiv 2003/48/EF.

Med henblik på at minimere omkostningerne og de administrative byrder for både skatteforvaltninger og økonomiske aktører er det vigtigt at sikre, at ændringen af den eksisterende opsparingsaftale med Monaco er i overensstemmelse med udviklingen i EU og på internationalt plan. Det vil øge gennemsigtigheden på skatteområdet i Europa og udgøre retsgrundlaget for gennemførelsen af OECD's globale standard for automatisk udveksling af oplysninger mellem Monaco og EU.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

Retsgrundlaget for dette forslag er artikel 115 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde sammenholdt med samme traktats artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra b), og stk. 8, andet afsnit. Det materielle retsgrundlag er artikel 115 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

I artikel 1, stk. 1, i ændringsprotokollen, der er knyttet som bilag til dette forslag til Rådets afgørelse, ændres titlen på den eksisterende aftale, så den bedre afspejler indholdet af aftalen som ændret ved ændringsprotokollen.

Artikel 1, stk. 2, i ændringsprotokollen afløser de nuværende artikler og bilag i den eksisterende aftale med et nyt sæt bestemmelser, der omfatter 10 artikler, bilag I, som afspejler OECD's fælles indberetningsstandard, der er en del af den globale standard, bilag II, som afspejler vigtige dele af OECD's kommentarer til den globale standard, bilag III, der afspejler de yderligere databeskyttelsesforanstaltninger, som skal iværksættes med hensyn til dataindsamling og -udveksling i henhold til aftalen, og bilag IV, der indeholder en liste over de kompetente myndigheder i Monaco og i hver medlemsstat. De nye artikler afspejler artiklerne i OECD-modellen for aftaler mellem kompetente myndigheder med henblik på gennemførelsen af den globale standard, dog med mindre tilpasninger for at afspejle den specifikke juridiske kontekst for en EU-aftale. Artikel 5 indeholder et fuldstændigt sæt bestemmelser om udveksling af oplysninger efter anmodning, der følger den seneste udgave af OECD's model for skatteaftaler. Artikel 6 indeholder en række detaljerede bestemmelser om databeskyttelse, som også tager højde for, at der mangler en afgørelse om, hvorvidt beskyttelsesniveauet i Monaco er tilstrækkeligt, når det sammenlignes med EU's krav. Artikel 7 indeholder bestemmelser om en yderligere konsultationsfase, før en medlemsstat eller Monaco iværksætter en suspension af aftalen. Artikel 8 indeholder bestemmelser om ændringer af aftalen, herunder en hurtig mekanisme for en af de kontraherende parters midlertidige anvendelse af den globale standard på betingelse af samtykke fra den anden part. Artikel 10 definerer det territoriale anvendelsesområde.

Bilag I følger både OECD's fælles indberetningsstandard (CRS) og bilag I til direktivet om administrativt samarbejde. Bilag II implementerer centrale dele af OECD's kommentarer til CRS og svarer til bilag II til direktivet om administrativt samarbejde. Grunden til de mindre afvigelser fra bilag I eller bilag II til direktivet om administrativt samarbejde er den fornyede tilpasning af teksten til CRS, som Monacos forhandlere har anmodet om, samt at Monaco, ligesom Schweiz og Andorra, på internationalt plan har forpligtet sig til at implementere CRS ét år senere

end de fleste andre medlemsstater (kun Østrig kan i henhold til direktivet gøre brug af en lignende udsættelse, jf. afdeling X i bilag I til direktivet). Foruden spørgsmålene om anvendelsesdatoerne vedrører afvigelserne følgende punkter:

1. I afdeling I, afsnit E, er henvisningen til indberetning af fødested tilpasset CRS.
2. Det overlades til de enkelte medlemsstater og Monaco at afgøre, om de vil benytte visse relevante muligheder i CRS-kommentarerne og i direktivet om administrativt samarbejde, hvorfor disse muligheder ikke er udmøntet direkte i aftalen. I stedet er medlemsstaterne og Monaco forpligtet til at underrette hinanden og Kommissionen om, hvorvidt de benytter en bestemt mulighed.
3. Definitionerne af "International organisation" og "Centralbank" i afdeling VIII, afsnit B, punkt 3 og 4, er tilpasset til CRS, således at de også kan finde anvendelse i forbindelse med fritagelsen for undersøgelse af Passive ikkefinansielle enheder (NFE'er) i afdeling VIII, afsnit D, punkt 9, litra c).
4. I bilag II er definitionen af "et Finansielt instituts hjemsted" tilpasset til CRS-kommentarerne for at omfatte tilfælde, hvor et andet Finansielt instituts hjemsted bør bestemmes, f.eks. med henblik på undersøgelse af Passive NFE'er.

Bilag III er medtaget for at supplere bestemmelserne i artikel 6 med yderligere databeskyttelsesgarantier, idet der mangler en afgørelse om, hvorvidt beskyttelsesniveauet i Monaco er tilstrækkeligt, når det sammenlignes med EU's krav.

Artikel 2 i ændringsprotokollen indeholder bestemmelser om ikrafttræden og anvendelse. Parterne har aftalt, at Monaco vil overholde sine internationale forpligtelser med hensyn til tidsplanen for automatisk udveksling af oplysninger under den globale standard, som disse forpligtelser kom til udtryk i det globale forum, dvs. at den første udveksling vil finde sted i 2018 for oplysninger indsamlet i 2017. Eftersom det er svært at sikre, at proceduren for den formelle ikrafttræden, der er fastsat i artikel 2, stk. 1 og 2, i ændringsprotokollen, iværksættes rettidigt, så disse forpligtelser overholdes, har parterne i artikel 2, stk. 3, aftalt en midlertidig anvendelse af ændringsprotokollen fra den 1. januar 2017, forudsat at parterne underretter hinanden om færdiggørelsen af deres respektive interne procedurer, som for EU's vedkommende er fastsat ved artikel 218, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og som er nødvendige for en sådan midlertidig anvendelse. Det efterfølgende afsnit i artikel 2 i ændringsprotokollen behandler spørgsmål om overgangen fra den nuværende til den ændrede aftale, hvad angår anmodninger om oplysninger, godtgørelser til retmæssige ejere for kildekat, betaling af slutbeløb for kildekat fra Monaco til medlemsstaterne og endelig udveksling af oplysninger inden for rammerne af mekanismen for frivillig meddelelse af oplysninger.

Artikel 3 indeholder en protokol om yderligere sikkerhedsforanstaltninger i forbindelse med udveksling af oplysninger efter anmodning. I teksten præciseres det, at der ikke er noget til hinder for udvekslinger på grundlag af en gruppe anmodninger. Protokollen om yderligere sikkerhedsforanstaltninger er i overensstemmelse med Det Globale Forums principper for kontrol af, om reglerne for udveksling af oplysninger efter anmodning er tilstrækkelige.

Artikel 4 indeholder en liste over de sprog, som ændringsprotokollen er udfærdiget på.

Den reviderede aftale suppleres af fire fælles erklæringer fra de kontraherende parter.

I den første fælles erklæring bekræftes det, at bestemmelserne i direktiv 2014/107/EU om ændring af direktiv 2011/16/EU samt den reviderede aftale mellem EU og Monaco og de øvrige fire reviderede aftaler, som EU allerede har undertegnet med Schweiz, Liechtenstein, San Marino og Andorra, opfylder den globale standard.

I den anden og tredje fælles erklæring henvises der til henholdsvis kommentarerne til den globale standard og artikel 26 i OECD's modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue.

Den fjerde erklæring omhandler de praktiske aspekter af den midlertidige anvendelse, der er fastsat i artikel 2, stk. 3, i ændringsprotokollen.

Forslaget går ikke ud over, hvad der er nødvendigt eller hensigtsmæssigt for at opnå de forventede mål.

3. RESULTAT AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

Ændringsprotokollen implementerer den globale standard mellem EU's medlemsstater og Monaco. De forskellige interesserede parter er allerede blevet hørt ved flere lejligheder under udarbejdelsen af OECD's globale standard.

EU-medlemsstaterne er ligeledes blevet hørt og underrettet under forhandlingerne mellem Kommissionen og Monaco. Kommissionen aflagde rapport til Det Europæiske Råd på møderne i marts og december 2014 om status i forhandlingerne med Monaco.

Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i forbindelse med forhandlingerne med San Marino og har givet nyttige råd, navnlig vedrørende det detaljerede indhold af aftalens artikel 6 og bilag III som ændret ved ændringsprotokollen. Disse råd blev også taget i betragtning i forbindelse med udarbejdelsen af de relevante dele af den reviderede aftale med Monaco.

Kommissionen har også hørt den nye ekspertgruppe om automatisk udveksling af oplysninger om finansielle konti, der giver anvisninger for at sikre, at EU-lovgivningen om automatisk udveksling af oplysninger inden for direkte beskatning effektivt tilpasses og er fuldt ud kompatibel med OECD's globale standard. Ekspertgruppen omfatter repræsentanter fra organisationer, der repræsenterer den finansielle sektor, og organisationer, der arbejder for at bekæmpe skattesvig og skatteunddragelse.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen virkninger for budgettet.

5. ANDRE FORHOLD

Ingen

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af ændringsprotokollen til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Monaco om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 115, sammenholdt med artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra b), og stk. 8, andet afsnit,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹,

efter høring af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I overensstemmelse med Rådets afgørelse 2016/XXX/EU² blev ændringsprotokollen til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Monaco om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF, (i det følgende benævnt "ændringsprotokollen") undertegnet den XX. XXXX 2015 med forbehold af senere indgåelse.
- (2) Teksten til ændringsprotokollen, der er resultatet af forhandlingerne, afspejler på behørig vis Rådets forhandlingsdirektiver, idet den tilpasser aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Monaco om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF³, (i det følgende benævnt "aftalen") til den seneste udvikling på internationalt plan vedrørende automatisk udveksling af oplysninger, nemlig den globale standard for automatisk udveksling af oplysninger om finansielle konti på skatteområdet, som er udarbejdet af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD). Unionen, medlemsstaterne og Fyrstendømmet Monaco har aktivt deltaget i arbejdet i OECD's globale forum med henblik på at støtte udviklingen og gennemførelsen af nævnte standard. Teksten til aftalen som ændret ved denne ændringsprotokol er retsgrundlaget for gennemførelsen af den globale standard i forbindelserne mellem Den Europæiske Union og Fyrstendømmet Monaco.

¹ Samtykke af [dato], EUT C [...] af [...], s. [...].

² EUT [...].

³ EUT L 19 af 21.1.2005, s. 55.

- (3) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets⁴ forordning (EF) nr. 45/2001.
- (4) Ændringsprotokollen bør godkendes —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Ændringsprotokollen til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Monaco om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF, godkendes herved på Den Europæiske Unions vegne.

Teksten til ændringsprotokollen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet udpeger den person, som på Den Europæiske Unions vegne er beføjet til at give meddelelse, jf. ændringsprotokollens artikel 2, stk. 1, med henblik på at udtrykke Den Europæiske Unions samtykke i at blive bundet af denne ændringsprotokol.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne

Formand

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).